یادداشت

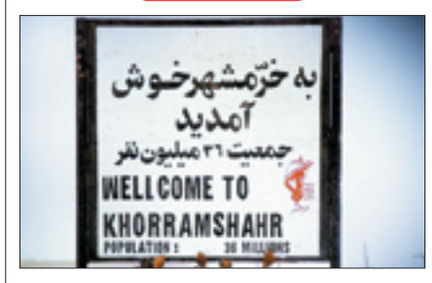

از آزادی تا آبادی آبادی که معطل ماند

فرشاد رضایی‌دوست

با توجه به اتفاقات اخیر در شهر خرمشهر و مشکلات بسیار زیادی که در زمینه بحران آب برای مردم غیور این شهر پیش آمد، این نتیجه بر می‌آید که همیشه در حوزه رسانه نمی‌توان به مشکلات و سختی‌های مردم با یک دید بسته نگاه کرد.

رسالت رسانه این است که حرف دل مردم را به گوش مسئولان برساند، بدون هیچ کم و کاستی تا به این ترتیب باری از مشکلات مردم کم شود. البته رسانه‌ای در این زمینه پیروز است که سرعت داشته باشد و حرکت اول را خودش انجام بدهد تا بتواند تأثیرگذاری خود را اثبات کند.

کم‌کاری و عقب ماندن رسانه‌های داخلی در این امر و نشان ندادن مشکلات خرمشهر علاوه بر اینکه به اعتماد مردم نسبت به رسانه که آن را ارتباطی بین خود و مسئولان می‌داند ضربه جبران‌ناپذیری می‌زند، باعث جولان و ایجاد فرصتی مناسب برای عوامل ضد انقلاب و منافقین و فضایی برای خودنمایی آنها می‌شود تا دایه مهربان‌تر از مادر شوند و به ظاهر هم که شده از مردم حمایت کنند.

همان گروهی که در زمان دفاع مقدس در مقابل همین مردم ایستادند و یا در کش و قوس جنگ و انقلاب اسلامی پشت مردم را خالی کردند و به دشمن پناه بردند. سرپوش گذاشتن و سانسور کردن این مشکلات که در برخی مواقع بسیار اشتباه و بدون علت است باعث می‌شود تا به صورت مقطعی این سختی‌ها حل شود، اما مانند آتش زیر خاکستر همیشه آماده برای شعله‌ورشدن است.

مستند از آزادی تا آبادی به‌رغم این موانع پیش رو توانست تلاش کند تا به مقدار قابل قبولی حرف دل مردم خوزستان به‌خصوص مردم خرمشهر را به گوش مسئولان برساند. در این مستند که کاری از گروه مستند روایت فتح است سعی شده با مراجعه به بطن مردم و جامعه به مشکلات آنها توجه بیشتر شود و راهکارهایی برای خارج شدن از این بحران‌ها را ارائه دهد.

شاید بیننده تا قبل از دیدن این مستند شهر خرمشهر را به این حد ویران و پر از مشکلات ندیده باشد. تصاویری که بیشتر به روستاهای مناطق محروم شبیه است تا یک شهری که در دوران دفاع مقدس جانانه از این مرز و بوم دفاع کرده است. مردمانی که برای دریافت آب قابل آشامیدن باید ساعت‌ها در صف باشند تا مقداری آب نصیبشان شود. دغدغه این مستند کاملاً مشخص و واضح است و آن هم بیان این مشکلات است.

شهری که پر است از مشکلات بهداشتی و درمانی و کمبود امکانات رفاهی و مهم‌تر از همه کمبود شغل کمبودی که باعث شده تا خیلی از مردمان این شهر به شهرهای اطراف برای امرار معاش کوچ کنند.

یکی از راهکارهایی که مردم این شهر در مستند بیان می‌کنند رونق گرفتن دوباره بندر این شهر است تا فرصت‌های شغلی زیادی را برای جوانان این شهر فراهم آورد. در واقع با لایروبی اروندرود می‌توان بخش بزرگی از این مشکلات را که عموماً هم اقتصادی هستند، برطرف کرد. بندری که در زمان فعال بودن خود جزو بزرگ‌ترین و پرترددترین بندرهای خاورمیانه بوده و علاوه بر شهر خرمشهر استان‌های اطراف را هم رونق بخشیده بود، اما حالا فقط چند کشتی به گل نشسته از آن باقی مانده است.

مسیر مستند همانطور که از اسمش پیداست این است که نشان دهد این شهر بعد از آزادی خود در ۳ خرداد ۶۱ و با گذشت بیش از ۳۰ سال از این اتفاق به چه حد به آبادی رسیده است. قطعاً انتظار همه از آبادی برای این شهر که حق مسلم آنها است، خیلی بیشتر از آبادی است که در مستند نشان داده می‌شود. در پایان مستند هم ظرفیت‌های این شهر نشان داده می‌شود که نیاز به حمایت دارند تا شکوفا شوند و مسیر توسعه و پیشرفت را طی کنند تا به دست مردمان خودشان به آبادی مدنظر برسند.

در کل مستند از آزادی تا آبادی مستندی است پر از صداقت و شهامت که به خوبی در انتقال حرف دل مردم به گوش مسئولان موفق بوده است. پخش مستند از آزادی تا آبادی از شبکه سوم سیما هرچند دیر اما نشان داد که برخلاف تصور عموم جامعه، تلویزیون هیچ ابایی از ورود به این مشکلات و خط قرمزها ندارد که این کار باعث می‌شود نقد همیشه دست خودی بماند. خرمشهر نیاز دارد تا همانند سال ۶۱ که همه کشور برای آزادی آن بسیج شدند، مجدداً دست در دست هم دهند تا به آبادی بعد از آزادی برسد.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۴۱۰ | چهارشنبه ۱۳ تیر ۱۳۹۷ | ۲۰ شوال ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ |
غروب آفتاب: ۲۰:۲۴ | اذان مغرب: ۲۰:۴۴ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۶ | اذان صبح فردا: ۰۴:۰۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۴ |

حکمت

حکمت ۴

علم و دانش میراث

گرانبهایی است.

مدیر کل هنرهای نمایشی در گفت‌وگو با «جوان»:

اولویت ما تئاتری است که روح امید بدمد

محمدصادق عابدینی

چند ماهی می‌شود که شهرام کرمی با حکم وزیر ارشاد به عنوان مدیر کل هنرهای نمایشی جایگزین مهدی شفیعی شده است. کرمی که از خانواده تئاتر کشور است بهتر از دیگران از زیر و بم و مشکلات تئاتر با خبر است. «جوان» در گفت‌وگو با مدیر کل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد، به برخی از حوزه‌های بحث‌برانگیز هنر نمایش نگاه داشته است.

یکی از چالش‌ها و در عین حال فرصت‌های پیش روی تئاتر، سالن‌های خصوصی است که از ابعاد مختلف، چه از نظر ساختمان و چه از نظر اجراهایی که در آن سالن‌ها روی صحنه می‌رود، همیشه نقدهایی به آن وارد بوده، چه برنامه‌ای در قبال این سالن‌ها دارید؟

سالن‌های خصوصی تئاتر ظرفیت خوبی برای تئاتر کشور درست کرده‌اند. پیرو سیاست دولت در کاهش تصدی‌گری و سپردن امور به بخش خصوصی، شاهد رونق فعالیت بخش خصوصی در تئاتر و گسترش سالن‌های نمایش خصوصی بودیم.

سالن‌هایی که در ابتدا صرفاً بحث راه‌اندازی آنها مطرح بود و بعد از آن صحبت از استانداردسازی سالن‌ها و غنای آثار اجرا شده در آنها به میان آمد.

هم‌اکنون نیز یکی از مهم‌ترین مسائلی که درباره این سالن‌ها وجود دارد، این دغدغه است که بدون کمک و حمایت دولتی ممکن است فعالیت سالن‌های خصوصی تئاتر با مخاطره روبه‌رو شده و جنبه تئاتر تجاری در آنها پر رنگ شود. من به دنبال تقویت نقش حمایتی از تئاتر خصوصی چه در بخش سالن‌ها و چه در بخش گروه‌های تئاتری هستم.

این حمایت در چه بخشی انجام می‌شود؟

چیزی که در مورد سالن‌های خصوصی تئاتر در اولویت قرار دارد، این است که ما به سمتی گام برداریم که هدایت تئاتر به سمتی باشد که اصالت اندیشه محور بودن تئاتر را در اجراهای سالن‌های خصوصی حفظ کنیم.

به هر حال سالن‌دار تئاتر خصوصی هم به دنبال بازگشت سرمایه و کسب درآمد است. ما باید در بحث کمک به سالن‌ها، اجراها و گروه‌های نمایشی، تئاتر را به سمت اندیشه‌محور بودن هدایت کنیم.

در همین تئاتر کسانی را داشته‌ایم که به هنرهای تجسمی پرداخته‌اند، یا هنرمندانی از تئاتر بوده‌اند که به سینما رفته‌اند، از آن طرف هم هنرمندانی از سینما به تئاتر آمده‌اند. آنچه اهمیت دارد این است که هنرمند استانداردهای تئاتر را درک کند

وقتی صحبت از هدایت می‌شود باید ابزار آن نیز وجود داشته باشد، ساز و کار حمایت و هدایت تئاترهای خصوصی چگونه به وجود می‌آید؟

در همین راستا تدوین آیین‌نامه تئاترهای خصوصی را شروع کرده‌ایم و امیدواریم با راه‌اندازی آن و تشکیل شورای هنری بتوانیم به بالا بردن کیفیت محتوایی و غنای اخلاقی آثار نمایشی اجرا شده در تئاترهای خصوصی کمک کنیم.

محتوای تئاترهایی که در سالن‌ها اجرا می‌شود، بعضاً حاشیه‌ساز بوده، مثلاً خیلی از اوقات گفته می‌شود تئاترهای ناامیدکننده رونق زیادی دارند یا کمدی‌های سخیف بازار خوبی پیدا کرده‌اند، اداره کل هنرهای نمایشی برنامه‌ای برای کنترل این اوضاع دارد؟

انواع مختلفی از تئاتر در سالن اجرا می‌شود که سبک اجرایی بسیاری از آنها ناشی از شرایط فکری، اجتماعی و فرهنگی جامعه است. بخش دیگری نیز بر این اساس به وجود می‌آید که در دوره‌ای یک نوع خاص از تئاتر رونق می‌گیرد و در دوره‌ای دیگر نوع دیگری مورد توجه قرار می‌گیرد. برای نمونه در دوره‌ای تئاتر انتزاعی رونق بیشتری داشت، ولی بعد از رونق افتاد. ما باید تنوع تئاتری در آثار نمایشی داشته باشیم. در این بین مهم آن است که ما چه چیزی را در اولویت قرار دهیم. مثلاً باید تئاترهایی که به فرهنگ ایران و ارزش‌های جامعه می‌پردازند، در اولویت باشند. پرداختن به ضرورت‌های جامعه به رونق تئاتر کمک می‌کند.

در شرایط فعلی جامعه، به عنوان مسئول تئاتر کشور، چه نوع تئاتری را پیشنهاد و حمایت می‌کنید؟

همین الان نمایش‌های شادی‌آور و نمایش‌های محزون هر دو در حال اجرا هستند. ولی در این روزها با توجه به شرایط فرهنگی ناشی از تحریم، باید آثاری را که روح امید را به جامعه تزریق می‌کند و نشاط اجتماعی را در پی دارد به اولویت تئاتر تبدیل شوند.

مسئله‌ای که چند سالی است رونق پیدا کرده حضور سلبریتی‌های سینما در تئاتر است، برخی از اهالی هنر نمایش به آن انتقاد و این حضور را باعث کاهش سطح کیفی نمایش‌ها عنوان کرده‌اند، نظرتان درباره حضور سینمایی‌ها در تئاتر چیست؟

نمی‌توانیم این اتفاق را بد بدانیم. ما در همین تئاتر کسانی را داشته‌ایم که به هنرهای تجسمی پرداخته‌اند، یا هنرمندانی از تئاتر بوده‌اند که به سینما رفته‌اند، از آن طرف هم هنرمندانی از سینما به تئاتر آمده‌اند. آنچه اهمیت دارد این است که هنرمند استانداردهای تئاتر را درک کند و وقتی در تئاتر حرفه‌ای وارد شد، سختی‌های آن را بشناسد و نگاهش به تئاتر سطحی نباشد. وقتی این نگاه به وجود بیاید شرایط کار استاندارد هم پدید می‌آید.

اما می‌بینیم که موج حضور سلبریتی‌ها در تئاتر هر روز فراگیرتر می‌شود و نمایش‌ها را تحت‌تأثیر خود قرار می‌دهد!

ما به همه انواع تئاتر نیاز داریم، اما آفت کار آنجا است که یک گونه تئاتر به سمت تجاری‌شدن پیش برود. ما به طرق مختلف باید از این اتفاق جلوگیری کنیم. هدف ما ترویج تئاتر اندیشه‌محور است نه تئاترهایی که صرفاً هدفشان درآمدزایی است.

هم‌اکنون بسیاری از سالن‌های سینما، میزبان اجراهای تئاترهای کمدی هستند، از این تئاترها حمایت می‌کنید؟

آن هم یک قالب تئاتری است که به کمدی بوف مشهور است. این نوع نمایش‌ها بیشتر به کمدی اجتماعی می‌پردازند. ما باید فضا را برای اجرای انواع گونه‌های تئاتر مهیا و از تنوع آثار تئاتری دفاع کنیم، اما همان‌طور که اشاره کردم اینکه یک گونه از تئاتر به سمت تجاری شدن پیش برود، به آفت تبدیل می‌شود.

تهران با کمبود سالن نمایش روبه‌رو است. از طرفی شهرداری چند سالن بزرگ مثل تئاتر تهران و تئاتر باغ صبا را دارد که مورد بهره‌برداری قرار نگرفته‌است، برای این ظرفیت‌های بلااستفاده تئاتر برنامه‌ای دارید؟

مدیریت آن سالن‌ها که زیرمجموعه شهرداری هستند، با خود شهرداری است و ما در آن دخالتی نداریم. اما در زمینه فعالیت و بهره‌برداری از آن مذاکراتی با شهرداری تهران داشته‌ایم که هنوز به نتیجه نرسیده است.

نما | حسین کشتکار

رئیس انجمن صنفی دفاتر مسافرتی:

ارز مسافران خوشگذران به کسی ربطی ندارد!

مصطفی شاه کرمی

در رابطه با مباحثی که پیرامون موضوع ارز مسافرتی و بحث لزوم مدیریت سفر و کمترشدن خروج ارز از کشور شکل گرفته‌است، حرمت‌الله رفیعی، رئیس انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران در گفت‌وگو با «ایرنا» می‌گوید: آنها که مرتب می‌گویند برای چه باید ارز مملکت به یک عده مسافر رفاه‌طلب خوشگذران داده شود که برای تفریح به خارج از کشور می‌روند، من می‌گویم مگر به شما ربطی دارد؟

این چالش ارزی بعد از شروع نوسانات سینوسی قیمت ارز در کشورمان که بنا بر اعلام کارشناسان علتی به جز ناکارآمدی و سوءمدیریت مسئولان بانک مرکزی و مدیران اجرایی ندارد، فضایی غبارآلودتر در مقابل مردم و بازاریان به وجود آورد، به گونه‌ای که حتی برخی دستگاه‌های شبه‌دولتی و نیمه‌خصوصی با سوءاستفاده از این خلأ عدم نظارت و مدیریت اقدام به دلالی ارز و دامن‌زدن به این آشفتگی نقش‌آفرینی کردند. واکنش رهبر انقلاب به آمار منتشر شده در رابطه با خروج ارز از کشور آن هم به دلیل مسافرت خارجی ۵ میلیون نفر، مسئولان را به تکاپو و چاره‌اندیشی برای ساماندهی این گسست ارزی که تأثیر مستقیمی بر اقتصاد و حتی معیشت آحاد جامعه دارد، واداشت.

در حالی که برخی نسبت به این توصیه‌ها واکنش مثبت و تکلیف‌گرایانه‌ای داشتند برخی افراد و رسانه‌ها و البته جریان‌هایی که از ارز مسافرتی سود می‌بردند نسبت به این محدودسازی واکنش منفی نشان می‌دهند.

بدیهی است که در شرایط اقتصاد مقاومتی ارز مسافرتی باید به سفرهای ضروری تعلق بگیرد و سفرهای تفریحی به طور عادی نباید مشمول ارز مسافرتی شوند.

حرمت‌الله رفیعی، رئیس انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران یکی از افرادی است که به واسطه تریبون خبرگزاری جمهوری اسلامی این اصل را به چالش می‌کشد. جالب است که «ایرنا» ساز ناکوک او را بازتاب داده است. «آنها که مرتب می‌گویند برای چه باید ارز مملکت به یک عده مسافر رفاه‌طلب خوشگذران داده شود که برای تفریح به خارج از کشور می‌روند، من می‌گویم مگر به شما ربطی دارد؟ وقتی از جیب خودشان خرج می‌کنند. در جامعه ۸۰ میلیونی اگر ۳ میلیون نفر می‌خواهند به خارج بروند، زیاد است؟ کسی که می‌خواهد به خارج برود از جیب شخصی، هزینه می‌کند.»

ادعاهای رفیعی در حالی است که برخی از مسافران ارز

دولتی مسافرتی را می‌گیرند و در بازار با قیمت روز به فروش می‌رسانند که این اقدام نه‌تنها تخلف است، بلکه به دلیل اخلال در نظام اقتصادی و ارزی کشور ذیل مباحث امنیت ملی قابل تعرف و احصا است و تکلیف یک اخلالگر اقتصادی یا امنیتی را هم قانون مشخص کرده است.

یک راه دیگر دور زدن قانون و دلالی کردن ارز، این است که برخی افراد که ارز مسافرتی دریافت کرده‌اند با پیشنهاد تعدادی از دفاتر خدماتی مسافرتی مواجه می‌شوند که به آنها پیشنهاد می‌کنند در قبال قرار دادن حواله ارز مسافرتی به آن دفتر، برای رفتن به مسافرت خارج از کشور بلیت هواپیمای رایگان دریافت کنند!

با توجه به اختلاف قیمتی که بین دو نرخ یورو وجود دارد، هزار یورویی که از بانک مرکزی دریافت می‌کنند، نزد خود نگه داشته و تا حد امکان در سفر خرج نمی‌کنند و بعد از برگشت در بازار با نرخ بالا می‌فروشند، از این رو کسی که هزار یورو با حدود ۵ میلیون تومان دریافت کرده، در بازار آزاد آن را با قیمتی حدود ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌فروشد که ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان سود دارد.

حال در این اوضاع به هم ریخته ارزی کسانی که برای اقتصاد و معیشت جامعه ابراز نگرانی می‌کنند باید مخاطب اظهارات بی‌پروای کسانی باشند که اتفاقاً در این زمینه باید پاسخگو باشند نه طلبکار!

بدیهی است که کشور در شرایط اقتصاد مقاومتی و در حالی که روزبه‌روز بر حجم تهدید و تحریم دشمن افزوده می‌شود، به طور عادی باید به سمتی برود که از هزینه‌های زائد و غیرضرور جلوگیری به عمل بیاید.

آژانس‌های مسافرتی ممکن است این شرایط را به سود خود نبینند، اما منافع ملی حکم می‌کند که سود گروهی و شخصی به منع منفعت ملی و عمومی تحدید شود و بدیهی است که از این مسئله همه مردم سود می‌برند.

دبیر سومین جشنواره حقوق بشر امریکایی عنوان کرد

خیانت امریکا به حقوق بشر در قالب ۵ بازی رایانه‌ای

دبیر سومین جشنواره حقوق بشر امریکایی گفت: از میان ۳۰ طرح بازی رایانه‌ای ارسال شده به این جشنواره، پنج بازی تقدیر و برای ورود به بازار حمایت خواهند شد.

اسماعیل آجرلو در گفت‌وگو با «ایرنا» عنوان کرد: اهمیت و ضریب نفوذ بازی‌های رایانه‌ای در میان جوانان و نوجوانان و از طرفی اهمیت طراحی و ایده‌پردازی بازی رایانه‌ای در موضوع حقوق بشر امریکایی، در این بخش در جشنواره مورد بررسی قرار گرفت. وی اظهار کرد: براساس فراخوان از سال گذشته، برای بخش ایده‌پردازی بازی‌های رایانه‌ای به عنوان بخش جنبی سومین دوره جشنواره بین‌المللی حقوق بشر امریکایی، همه گروه‌های سنی مخاطب اعلام شدند، اما ایده‌های ویژه مخاطب کودک و نوجوان از امتیاز ویژه برخوردار شد. به گفته وی مقرر شده بود ایده‌های بازی‌های رایانه‌ای در قالب معرفی شده در سایت جشنواره تدوین و برای پلتفرم موبایل ارائه شوند. این جشنواره با موضوعات امریکا، ترامپ و نابودی حقوق بشر، نقض حقوق بشر در درون کشور امریکا، اقدامات ضدحقوق‌بشری امریکا نسبت به ملت ایران، اقدامات ضدحقوق‌بشری امریکا در سطح جهان، جنایات، کودتاها، ترورها، قطعنامه‌ها، جنگ‌ها، دموکراسی، حقوق بشر در امریکا و تبعیض امریکایی برگزار شد. وی با اشاره به تولید آثار هنری، ادبی و رسانه‌ای در خصوص ماهیت، مفهوم و مصادیق حقوق بشر امریکایی گفت: اولویت اصلی جشنواره، تولید آثار علمی و هنری بر اساس پژوهش‌های مستند است. این جشنواره در گرایش‌های هنری شامل موشن گرافیک، اینفوگرافیک، پوستر، کاریکاتور و کارتون، گرایش‌های ادبی شامل شعر هجو و داستان کوتاه و در بخش جنبی در زمینه تولید «کلیپ تصویری» برای موسیقی‌های منتخب انقلابی و ضداستکباری، تولید اپلیکیشن‌های موبایلی و ایجاد و ارتقای صفحات مجازی برگزار شد. وی در خصوص هنرمندان شرکت‌کننده در این جشنواره گفت: ۵۷۴ هنرمند داخلی از ۲۶ استان کشور یکهزار و ۲۷۰ اثر و ۲۱۵ هنرمند خارجی از ۴۰ کشور جهان ۶۱۱ اثر را به دبیرخانه جشنواره حقوق بشر امریکایی فرستادند. به گفته وی تعداد آثار دریافتی و شرکت‌کنندگان جشنواره سوم نسبت به دوره گذشته ۵۰ درصد افزایش داشته است. آجرلو تفاوت دوره کنونی جشنواره را علاوه بر دریافت درجه علمی، پژوهشی، انتشار مقالات برگزیده در مجله علمی عنوان کرد و گفت: ظرفیت بسیار خوبی در هنرمندان و پژوهشگران کشورمان در موضوع حقوق بشر امریکایی وجود دارد که به کمک جشنواره شناسایی می‌شود. وی به برگزاری اختتامیه جشنواره اشاره کرد و گفت: برگزاری کارگاه‌های تخصصی با حضور اساتید دانشگاهی و حقوقدانان و آیین اختتامیه امروز در تالار اندیشه حوزه هنری برگزار می‌شود.

ادبیات

محمدرضا سنگری عنوان کرد

انقلاب ناگزیر از ادبیات است

محمدرضا سنگری در نشست «آیا ادبیات انقلاب داریم؟» با بیان اینکه انقلاب ایران از درون فرهنگی نشئت می‌گیرد که سرشار از دین و امید است، گفت: انقلاب ناگزیر از ادبیات است.

به گزارش روابط عمومی مؤسسه خانه کتاب، نشست «آیا ادبیات انقلاب داریم؟» به مناسبت چهلمین سالگرد انقلاب اسلامی، با حضور محمد حنیف و محمدرضا سنگری، از نویسندگان و پژوهشگران حوزه انقلاب اسلامی در سرای اهل قلم مؤسسه خانه کتاب برگزار شد. در ابتدای این مراسم، محمدرضا سنگری گفت: اگر همه نمادها و نمودها دال بر این باشند که یک تحول بنیادین در ایران اتفاق افتاده است و اگر ما به حداقل این تحول بنیادین (قیام) اکتفا کنیم، بی‌هیچ تردید نخستین عنصری که به میدان می‌آید، ادبیات است.

وی با بیان اینکه شعار، فشردگی اندیشه در واژگان آهنگین است، گفت: حرکت‌های بسیار کوچک، موضعی و موقعی عاری از شعار نیستند؛ یعنی به وجود آورندگان این حرکت کوشش می‌کنند آرمان‌های خود را در واژگان اندک بیان کنند. این نویسنده حوزه انقلاب اسلامی ادامه داد: این حرکت در ایران حدود ۱۵ ماه به طول انجامید. حالا پرسش این است که آیا این حرکت شعار داشته است یا خیر؟ کسی که منکر این موضوع شود در واقع آفتاب را انکار کرده است. در این حرکت از شعر نیز استفاده شده و متن‌های ادبی و زندگینامه نیز خلق شده است. سنگری با بیان اینکه هر مفصل تاریخی ناگزیر کرانه‌مند است، گفت: در شعر شاعران شاخص ما متأسفانه یأس و مرگ، واژه‌های غالب روزگاران پیش از انقلاب است، اما وقتی به زمان انقلاب می‌رسیم، بوی روشنی به مشام می‌رسد. مجموعه آثاری که در این دوره (انقلاب) به چشم می‌خورند سرشار از امید و شور هستند.

روایت حاج حسین یکتا از یک برنامه تلویزیونی

«روایت مردم» درددل‌های مردم از مجموعه نظام است

فرزین ماندگار

رزمنده دیروز و امروز جبهه انقلاب اسلامی می‌گوید: برنامه «روایت مردم» که از شبکه افق روی آنتن می‌رود، در حقیقت روایتی است از ناگفته‌های مردم و مشکلات اقتصادی و معیشتی‌شان به‌همراه نقد و درددل‌هایی است که مردم از مجموعه نظام دارند.

راوی برنامه تلویزیونی روایت مردم حسین یکتا، رزمنده‌ای است که در این مستند ۱۵ دقیقه‌ای شبانه به کوچه و بازار می‌رود و میان قشرها و اصناف مختلف حرف‌هایشان را می‌شنود.

او در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران پویا با اشاره به اینکه رسانه ملی اجازه داده قدری جدی‌تر به مشکلات مردم رسیدگی شود، عنوان می‌کند: احتمالاً در راه ساخت و تولید این مستند قدری از خطوط قرمز عبور می‌کنیم و برای اولین‌بار حرف‌های بی‌پرده مردم از رسانه ملی شنیده می‌شود. تا جایی که هتک‌حرمت به اصول نظام نشود، حرف‌های مردم روی آنتن شبکه سوم سیما می‌روند. چرا رسانه ضدانقلاب آن‌قدر در بوق و کرنا کند تا جامعه را مأیوس نماید، اما ما در «روایت مردم» خودمان درددل‌ها و انتقادات را می‌شنویم و انتقال می‌دهیم تا مسئولان هم بدانند انتقادات جدی است و دیگر حرف از سانسور نیست؛ این تلنگرها شاید تأثیری داشته باشند که امروز دیگر حرف از مطالبه و شفاف‌سازی است.

وی با اشاره به اینکه مردم اصلاً با اصل انقلاب مشکلی ندارند، تصریح کرد: مردم به‌خلاف آن‌چیزی که ضدانقلاب منتشر می‌کند با اصل انقلاب مشکلی ندارند و در این مستندها می‌گویند

وضعیت موجود اصلاً براساس تحریم‌ها نیست، بلکه به بی‌تدبیری، عدم مدیریت پویا و کارآمد برخی از مسئولان برمی‌گردد. مردم احساس می‌کنند مسئولان‌شان با آنها به‌لحاظ طبقاتی، فاصله زیادی دارند. این مستند ۲۰ قسمتی هر روز در کوچه و بازار سراسر کشور تولید می‌شود و امشب هم پس از تجربه بازار طلافروشان، پارچه، لاله‌زار، کوچه برلن، گلوبندک، به‌سراغ بازار لاستیک و تایر در کوچه زغالی‌ها می‌رویم. در فازهای بعدی «روایت مردم» به‌سراغ مطالبه‌های مردم از مسئولان می‌رود.

حسین یکتا در پاسخ به این گفته که «برخی از جریانات سیاسی فکر می‌کنند این کار شما جناحی است و می‌خواهید به ضرر دولت کار کنید»، خاطرنشان کرد: اولاً ما هم در برنامه زلزله کرمانشاه و هم در این مستند که درددل‌های مردم را باز گو می‌کنیم، هیچ اسمی را از هیچ بخش حاکمیتی، دولتی، نهادی، ارگانی و اجرایی کشور نیاوردیم که بخواهیم بحث را روی فردی ببریم. این نظام را از خودمان می‌دانیم و پای این نظام خون داده‌ایم.